

A királyok kora történetének váza

Ssz.	Júda	Izráel	Év
1	Saul		
2	Dávid	Isbóset	
3	Dávid		
4	Dávid, Salamon		
5	Salamon		
6	Roboám	Jeroboám	930–913
7	Abijjá		913–910
8	Ászá		910–909
9		Nádáb	909–908
10		Baasá	908–886
11		Élá	886–885
12		Zimri	885
13		Tibni, Omri	885–880
14		Omri	880–874
15		Aháb	874–872
16	Ászá, Jósáfát		872–869
17	Jósáfát		869–853
18	Jósáfát, Jórám	Ahazjá	853–852
19		Jórám	852–848
20	Jórám		848–841
21	Ahazjá		841
22	Ataljá	Jéhu	841–835
23	Jóás		835–814
24		Jóáház	814–798
25		Jóás	798–796
26	Amacjá		796–793
27		Jóás, Jeroboám	793–792
28	Amacjá, Uzzijá		792–782
29		Jeroboám	782–767
30	Azarjá (Uzzijá)		767–753
31		Zekarjá	753
32		Sallum	752
33		Menahém	752–750
34	Uzzijá, Jótám		750–742
35		Pekahjá	742–740
36	Jótám	Pekah	740–735
37	Áház		735–732
38		Hóséa	732–722
39		–	722–715
40	Ezékiás		715–697

41	Ezékiás, Manassé		697–686
42	Manassé		686–642
43	Ámón		642–640
44	Jósiás		640–609
45	Jóáház		609
46	Jójákim		609–598
47	Jójákin		598–597
48	Cidkijjá		597–586
49	Babiloni fogság		586–
50	Visszatérés		

Rövid ismertetés az egyes szakaszokhoz

1	Izrael királyt kívánt, mint a többi nép. Sámuel próféta az ÚR utasítására Sault keni királlyá, aki kiűzi a filiszteusokat, de később önelégültsége és hatalomvágya engedetlenségbe kergeti, ezért az ÚR elveti, és Dávidot választja ki helyette. (1Sám 8–31; 1Krón 10)
2	Dávid pásztorfiúból lett Saul fegyverhordozója, Isten kiválasztotta. Saul féltékenysége miatt sokat kellett bujdosnia. Saul halála után Júda királlyá választja, és Hebronban uralkodik. Izrael többi törzse Isbósetet, Saul fiát választja királlyá. (2Sám 1–4)
3	Mikor Isbósetet meggyilkolták, Dávid az egész ország királya lesz. Jeruzsálemet az ország fővárosává teszi, és királyi palotát épít benne. Izrael az ő uralkodása alatt a leghatalmasabb. (2Sám 5–24; 1Krón 11–27)
4	Dávid öreg korában fiát, Salamont is bevonja az uralkodásba, tanítja, tanácsokkal látja el. (1Kir 1,1–2,11; 1Krón 28–29)
5	Salamon Izrael legbölcsebb királya, a templomépítő. (1Kir 2,12–11,43; 2Krón 1–9)
6	Roboám Salamon fia, aki gorombán elutasítja a nép könnyebb szolgálatra vonatkozó kérését, ezért csak Júda és Benjámin választja meg. Roboám sok bűnt követ el az ÚR ellen. Izrael többi törzse Jeroboámot, Salamon szolgáját választja királlyá, aki politikai okokból (hogy a nép ne Jeruzsálembe járjon a templomba), bevezeti a bálványimádást. (1Kir 12–14; 2Krón 10–12)
7	Abijjá Roboám fia. Folytatta apja vétkeit, és szíve nem volt olyan teljesen az ÚRÉ, mint Dávidé. (1Kir 15,1–8; 2Krón 13)
8	Ászá Abijjá fia. Azt tette, amit helyesnek lát az ÚR. (1Kir 15,9–24; 2Krón 14–16)
9	Nádáb Jeroboám fia. Azt tette, amit rossznak lát az ÚR. (1Kir 15,25–26)
10	Baasá (Issakár házából származott) összeesküvést szőtt Nádáb ellen, és kiirtotta Jeroboám háza népét. Azt tette, amit rossznak lát az ÚR. (1Kir 15,27–16,7)
11	Élá, Baasá fia, vétkezett, és vétekbe vitte Izraelt. (1Kir 16,8–14)

12	Zimri, Élá szolgája, összeesküvést szőtt Élá ellen. 7 napig volt utána király. Öngyilkos lett. (1Kir 16,9–20)
13	Zimri puccsát az éppen a filiszteusok ellen harcoló hadinép nem fogadta el, és helyette a hadseregparancsnokot, Omrit választották királynak. A nép másik fele Tibni, Ginat fia pártján volt, de ő is meghalt. (1Kir 16,15–22)
14	Omri alapította Samária városát. Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, rosszabb volt minden elődjénél. (1Kir 16,23–27)
15	Aháb, Omri fia azt tette, amit rossznak lát az ÚR, még inkább, mint valamennyi elődje. Az ő felesége volt Jezábel. Az ő idejében működött Illés próféta. (1Kir 16, 28–22,40)
16	Jósáfát, Ászá fia, már apjával együtt is uralkodott Júdában.
17	Jósáfát 25 évig uralkodott, azt tette, amit helyesnek lát az ÚR. Békességben élt Izráel királyával. (1Kir 22,41–50; 2Krón 17–20)
18	Jóramot, Jósáfát fiát is bevonta apja az uralkodásba. Ahazjá, Aháb fia, tovább folytatta Izráel királyainak bűneit. A Baalt tisztelte, bosszantotta az Urat. Fiú-utód nélkül, baleset következtében halt meg, büntetésül Baalzebúbhoz való fordulása miatt. Utódja testvére lett. (1Kir 22,51–2Kir 1,18; 2Krón 20,35–37)
19	Jóram, Aháb fia azt tette, amit rossznak lát az ÚR, bár nem annyira, mint apja és anyja, mert eltávolította Baal szent oszlopait, amelyeket apja készített. Az ÚR apjának Nábót elleni bűne miatt ölette meg. (2Kir 1,17–9,26)
20	Jóram, Jósáfát fia Aháb lányát vette feleségül. Azt tette, amit rossznak lát az ÚR. De az ÚR nem akarta elpusztítani Júdát szolgájáért, Dávidért. (2Kir 8,16–23; 2Krón 21)
21	Ahazjá Jóramnak, Júda királyának fia. Ő is Aháb házában az útján járt, és azt tette, amit rossznak tart az ÚR. Jórammal, Aháb fiával, Izráel királyával együtt harcolt az arámok ellen, és amikor Jóram megsebesülve hazament, utánament meglátogatni. Így csöppent bele a Jéhú (l. 22.) által indított összeesküvésbe, és őt is megölték (2Kir 8,24–9,29; 2Krón 22,1–9)
22	Elizeus próféta indította el Jéhúnak, Jósáfát fiának, Nimsi unokájának összeesküvését, hogy irtsa ki Aháb háza népét. Jéhú megölte Jóramot, Júda királyát, és Ahazját, Izráel királyát, és ő lett a király Izráelben. Megölette Jezábelt is, Aháb fiait és párthíveit is, végül az összes Baal-papot. De Jéhú sem tárgított Jeroboám bűnétől, az aranyborjúktól. Júdában Ataljá, Ahazjá anyja ragadta magához a hatalmat, és kiirtotta a királyi család minden ivadékát, de Jóseba, Jóram lánya, Ahazjá húga kilopta és elrejtette Jóást, Ahazjá fiát. (2Kir 9–11; 2Krón 22,10–12)

23	Jóás királyfit 7 éves koráig az ÚR házában nevelték, akkor Jójádá főpap királlyá kente fel, a közbelépő Atalját pedig meggyilkolták. Jójádá szövetséget kötött az ÚR, a király és a nép között, hogy az ÚR népe legyenek. Baal templomát, oltárait és bálványképeit lerombolták. Jóás kijavíttatta a templomot. Egész életében azt tette, amit helyesnek tartott az ÚR, mivel erre tanította Jójádá főpap. Csak az áldozóhalmok nem szűntek meg. Udvari emberei szöttek ellene összeesküvést, és gyilkolták meg. (2Kir 12; 2Krón 23–24)
24	Jóáház, Jéhu fia, azt tette, amit rossznak lát az ÚR, és ezért került Izráel Arám kezébe. (2Kir 13,1–9; 2Krón 25,17–24)
25	Jóás, Jóáház fia azt tette, amit rossznak lát az ÚR. (2Kir 13,10–25)
26	Amacjá, Jóásnak, Júda királyának fia azt tette, amit helyesnek lát az ÚR. (2Kir 14,1–20; 2Krón 25)
27	Jeroboám, Jóás fia, már apja életében uralkodott Izráelben.
28	Azarjá (Uzzijá), Amacjá fia már apja életében is uralkodott Júdában.
29	Jeroboám, Jóás fia, Izráel királya azt tette, amit rossznak lát az ÚR. (2Kir 14,23–29)
30	Azarjá (Uzzijá), Júda királya azt tette, amit helyesnek lát az ÚR. (2Kir 14,21–15,4; 2Krón 26)
31	Zekarjá, Jeroboám fia 6 hónapig uralkodott Izráelben. Azt tette, amit rossznak lát az ÚR. Összeesküvésben ölték meg. (2Kir 15,8–12)
32	Sallum, Jábés fia, megölte Zekarját, Izráel királyát, és ő lett utána a király, de csak 1 hónapig. (2Kir 15,13–16)
33	Menahém, Gádi fia Tircából behatolt Samáriába, megölte Sallumot, Izráel királyát, és ő lett utána a király. Azt tette, amit rossznak lát az ÚR. (2Kir 15,17–21)
34	Azarjá (Uzzijá), Júda királya poklos lett halála napjáig. Ezért egy elkülönített házban lakott, és Jótám királyfi állt az ország élén. (2Kir 15,5–7)
35	Pekahjá, Menahém fia azt tette, amit rossznak lát az ÚR. (2Kir 15,22–26)
36	Pekah, Remaljáhú fia, Pekahjának, Izráel királyának egy tisztje összeesküvést szőtt a király ellen, és megölte, majd ő lett a király. Azt tette, amit rossznak lát az ÚR. Uralkodása alatt betört Izráelbe Tiglat-Pileszer, Asszíria királya, Pekahot pedig összeesküvésben megölték. (2Kir 15,27–29; 2Krón 28,5–15) Jótám, Uzzijának a fia, Júda királya azt tette, amit helyesnek lát az ÚR. (2Kir 15,32–38; 2Krón 27)
37	Áház, Jótám fia, Júda királya nem azt tette, amit helyesnek lát az ÚR, sőt még a fiát is elégette áldozatul. Recín, Arám királya és Pekah, Izráel királya háborút indított ellene, de csak Élatot tudták elfoglalni. Áház Tiglat-Pileszerhez, Asszíria királyához fordult segítségért, és elküldte neki az ÚR házában és a királyi palota kincstárában található ezüstöt és aranyat. A jeruzsálemi templomban átalakításokat végzett damaszkuszi mintára. (2Kir 16; 2Krón 28)

38	Hóséa, Élá fia összeesküvést szőtt Pekah, Izráel királya ellen, megölte, és ő lett helyette a király. Azt tette, amit rossznak lát az ÚR. Felvonult ellene Salmaneszer, Asszíria királya, akinek Hóséa adófizető szolgája lett. (2Kir 15,30–31; 2Kir 17,1–3)
39	Hóséa követeket küldött Egyiptom királyához, Asszíriába pedig nem küldte el az adót, de Asszíria királya elfogatta, börtönbe vetette, elfoglalta Samáriát, Izráelt pedig fogságba hurcolta Asszíriába. Ezzel Izráel megszűnt, Jákób utódainak 10 törzse elveszett. (2Kir 17,4–41)
40	Ezékiás, Áház fia, Júda királya azt tette, amit helyesnek lát az ÚR, bízott az ÚRban, nem volt hozzá senki hasonló Júda királyai között, sem előtte, sem utána. Szanhérib, Asszíria királya megtámadta Jeruzsálemet, de az ÚR megsegítette Júdát, egyetlen éjszaka meghalt 185000 ember az asszír táborban, és elvonultak. Ezékiás súlyos betegségében is az ÚRhoz fordult, és meggyógyult. Egy politikai hibát elkövetett, amikor babiloni követeknek megmutatta egész kincstárát. (2Kir 18–20; 2Krón 29–32)
41	Manassé, Ezékiás fia, már apja életében is részt vett az uralkodásban.
42	Manassé, Júda királya azt tette, amit rossznak lát az ÚR. (2Kir 21,1–18; 2Krón 33,1–20)
43	Ámón, Manassé fia, Júda királya azt tette, amit rossznak lát az ÚR. (2Kir 21,19–26; 2Krón 33,21–25)
44	Jósiás, Ámón fia, Júda királya azt tette, amit helyesnek tart az ÚR. Kijavíttatta a templomot. Megtalálták a törvénykönyvet, és annak alapján helyreállította az igazi istentiszteletet. Páskaünnepet tartott úgy, ahogy a bírák kora óta nem tartottak. A Nékó fáraó elleni megiddói csatában esett el. (2Kir 22,1–23,30; 2Krón 34–35)
45	Jóház, Jósiás fia azt tette, amit rossznak lát az ÚR. Csak 3 hónapig uralkodott, Nékó fáraó fogságba vitte. (2Kir 23,31–33; 2Krón 36,1–4)
46	Jójákim, Jósiás fia (eredeti nevén Eljákim) azt tette, amit rossznak lát az ÚR. Nékó fáraónak adót fizetett. Ezután Nebukadneccár, Babilónia királya támadta meg. Jójákim először szolgája lett, majd fellázadt ellene, amire rablócsapatok támadták meg az országot, és őt is fogságba vitték Babilonba. (2Kir 23,34–24,7; 2Krón 36,1–8)
47	Jójákin, Jójákim fia azt tette, amit rossznak lát az ÚR. Csak 3 hónapig uralkodott. Nebukadneccár, Babilónia királya megostromolta Jeruzsálemet, elfogta Jójákin és az ország fő embereit, és – a templomot és a palotát is teljesen kirabolva – Babilóniába vitte őket fogságba (első fogságba vitel). Később, fogsága 37. évében a babilóni király megkegyelmezett Jójákinnak, aki a továbbiakban a babilóni királyi palotában „királyi vendég”-ként élt. (2Kir 24,8–16; 25,27–30; 2Krón 36,9–10)

48	Cidkijjá (eredeti nevén Mattanjá), Jójákin nagybátyja Nebukadneccár hűbéreseként lett király Jeruzsálemben. Azt tette, amit rossznak lát az ÚR. Fellázadt Babilon királya ellen, aki megtámadta, elfoglalta és elpusztította Jeruzsálemet, Cidkijjá fiait apjuk szeme láttára kivégeztette, majd Cidkijját megvakíttatta, és bilincsbe verve, az ország minden jelentősebb emberével együtt fogságba vitték. (Ez a második fogságba vitel.) (2Kir 24,17–25,21; 2Krón 36,11–21)
49	Nebukadneccár Gedalját, Ahikám fiát tette helytartóvá. Őt azonban meggyilkolták. Ezután a nép elmenekült Egyiptomba. Júda is megszűnt létezni. (2Kir 25,22–26)
50	A babiloni fogságból való hazatérés hosszú idő múlva, több részletben történt, és az elpusztult országban nehezen indult újra az élet. (2Krón 36,22–23; Ezsd; Neh)